

بررسی ایستگاه‌های آتش‌نشانی به روش SAW

علیرضا ارجمندی¹، امید آچه‌لو^{2*}، زینب اخوان³

1- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، موسسه آموزش عالی پویش، قم، ایران

2- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، موسسه آموزش عالی پویش، قم، ایران omid.aghchelou@gmail.com

3- هیات علمی گروه صنایع، موسسه آموزش عالی پویش، قم، ایران

چکیده

خدمات ایمنی و آتش‌نشانی در زمره مهمترین خدمات شهری در مواقع آتش‌سوزی و حوادث دیگر برای شهروندان و ساکنان شهر محسوب میشود، امداد رسانی به موقع در حوادثی مثل آتش‌سوزی خسارات جانی و مالی شهر و شهروندان را کاهش داده و از خسارات بیشتر جلوگیری میکند، هدف مقاله، ارزیابی وضعیت ایستگاه‌های آتش‌نشانی در سطح شهر فرضی با روش مدل چند معیاری جهت کاهش مخاطرات شهری است، روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای، اسنادی و بررسی‌های میدانی می‌باشد. محدوده مورد مطالعه شامل ایستگاه‌های تحت پوشش مراکز آتش‌نشانی شهر فرضی است، که به تبع وضعیتهای موجود به روستاهای اطراف نیز خدمات ارائه مینماید. ایستگاه‌ها با توجه به پنج معیار کیفی و کمی با روش SAW مورد ارزیابی قرار گرفتند. واژه‌های کلیدی: روش Saw، تصمیم‌گیری، ایستگاه، آتش‌نشانی.

مقدمه

آتش‌سوزی در شهرها از حوادثی است، که هر لحظه ممکن است اتفاق افتاده و بر اثر آن جان و مال فرد و افراد و یا اجتماعی از شهروندان در معرض نابودی قرار گیرد. برنامه ریزی درست در مکان‌یابی و ایجاد ایستگاه‌های آتش‌نشانی در شهرها با توجه به اصل پیشگیری از وقوع حوادثی مانند آتش‌سوزی میتواند سهم عمده‌ای در کاهش خسارات جانی و مالی شهروندان داشته باشد. قبل از مکان‌یابی ایستگاه‌ها نیاز به بررسی و ارزیابی کامل و جامع ایستگاه‌های آتش‌نشانی در سطح شهرها میباشد. یکی از اهداف اصلی مقاله حاضر نیز ارزیابی وضعیت ایستگاه‌های آتش‌نشانی در سطح شهر می‌باشد، که تلاش شده است با رویکردی نوین با استفاده از روش ارزیابی SAW این وضعیت در مقاله حاضر ارایه و تحلیل گردد. مجموعه بررسی‌ها و تجزیه و تحلیلهای انجام شده در مورد حوادث آتش‌سوزی و نحوه عملکرد ایستگاه‌های آتش‌نشانی نشانگر آن است، که محدودیتهای و نارسایی‌های عمده‌ای در مکان‌گزینی و عملکرد مطلوب ایستگاه‌ها وجود دارد. این مشکلات و نارسایی‌ها را میتوان به شرح زیر طبقه‌بندی نمود:

- عدم انطباق مکان و شعاع پوشش ایستگاه‌ها با کانون‌های بالقوه آتش‌سوزی
- عدم تناسب تعداد ایستگاه‌ها با تعداد جمعیت تحت پوشش
- عدم تناسب توزیع مکانی ایستگاه‌ها با الزامات و بافت شهری
- عدم تناسب توزیع مکانی ایستگاه‌ها با استاندارد پوشش زمانی
- ناکافی بودن تعداد ایستگاه‌ها نسبت به هر دو معیار جمعیت و مساحت شهری